

der man ofte den tanke fremsat, at traktaten bygger på en toldunion, hvortil er føjet bestanddele af en videregående økonomisk union. Ej heller denne sontring tager hensyn til traktatens udelelige enhed. Uklarheden kan kun forklares derved, at en toldunion ligesom også begrebet frihandelsområde især gennem definitionen i GATT-aftalen i de senere år er blevet et fastslået begreb, medens tanken om Det økonomiske Fællesskab først har fundet udtryk i CEE-traktaten. Det økonomiske Fællesskab er imidlertid ikke nogen udvidet toldunion, men noget væsentligt nyt, der betjener sig af toldunionen som en af sine bestanddele.

34. Ser man på fortegnelsen over Fællesskabets opgaver i CEE-traktatens artikel 3, er det iøjnefaldende, at toldunionen kun behandles i de to første af i alt elleve punkter. Allerede et sådant hastigt overblik viser, at CEE-traktaten indeholder ulige flere bestemmelser, der angår områder, som ikke har nogen forbindelse med toldunionen, eller som kun indirekte er en følge af den, som f. eks. bestemmelserne om afskaffelsen af den indbyrdes told og selve fællestariffens indførelse.

35. Det kræver et nøje studium af traktaten, som ganske vist lettes ved en undersøgelse af fællesskabsorganernes hidtidige virksomhed, at blive klar over, hvor meget de enkelte dele af traktaten griber ind i hinanden, og hvor nøje den ene del er en følge af den anden.

Fællesmarkedets udgangspunkt er utvivlsomt toldunionen, hvis gradvise indførelse begyndte allerede et år efter traktatens ikrafttræden. Traktatens forfattere havde meget rigtigt erkendt, at det ikke ville være tilstrækkeligt at nedbryde de af told og kvantitative restriktioner skabte skranker for den indbyrdes samhandel og indføre en ensartet toldtarif over for tredjelande, hvis man ville indføre en uhindret vareudveksling. Når de to nævnte klassiske hindringer fjernes, får de øvrige uligheder så meget desto større vægt, eftersom de da udgør de eneste begrænsninger i konkurrencen. For at opnå den størst mulige lighed i konkurrenceforholdene inden for vareudvekslingsområdet må der indføres ensartede bestemmelser om monopoler, foranstaltninger mod dumping og statsstøtte samt ensartede skattemæssige og andre retsfor skrifter.

36. Hvad der gælder for industrivarernes område, gælder — sagt på denne generelle måde — næsten uden indskrænkninger også for landbruget. Aftrapningen af de indre todsatser og indførelsen af et fælles afgiftssystem udadtil er ikke nok, men må udbygges med supplerende bestemmelser, der ganske vist på grund af landbrugets specielle karakter er af særlig art, hvad man senere skal komme ind på.

37. Bestræbelserne for at udbrede fællesmarkedet til de flest mulige områder for derved at gøre det så meget mere virkningsfuldt har ført til indføjelsen af bestemmelser, der skal skabe fri bevægelighed for arbejdskraft og kapital.

Traktatens afsnit om samfærdslen, om den økonomiske politik og socialpolitikken og om Den europæiske Investeringsbank afrunder billedet. På intet sted i traktaten kan man sige, at de væsentlige dele er afsluttet med dette kapitel, og at de efterfølgende kapitler er rene suppleringslementer. Stenen, der er kastet i vandet, forårsager snarere stadig videre ringe, som står i et ordnet forhold til hinanden og til det fælles udgangspunkt.

38. De lande, der søger fuldt medlemskab i Fællesskabet, vil uden tvivl først få den rette indstilling til Fællesskabets væsen, når de tilegner sig en sådan synsmåde. De vil kun bedrage sig selv, hvis de tror, at visse dele af traktaten ikke er særlig vigtige og i givet fald — efter deres indtræden som medlemmer — ikke vil komme til anvendelse. I de tilfælde, hvor lande, der ønsker at indtræde i Fællesskabet, forudser vanskeligheder ved at anvende visse af traktatens bestemmelser på sig selv, ville det sikkert være bedre, hvis de ville afgive en åben og klar udtalelse herom. En sådan udtalelse må ganske vist tage sit udgangspunkt i den kendsgerning, at CEE-traktatens grundelementer er uden for enhver diskussion for de hidtidige medlemslande, uanset om de efter den fastsatte tidstabel allerede er gennemført eller ej.

2. De enkelte bestanddele af denne enhed.

a) Toldunionen.

39. Som allerede nævnt må toldunionen forstås som en bestanddel af en omfattende økonomisk union, som den ikke kan skilles ud fra. Ikke desto mindre tilkommer der